

ABSTRAKT

V teoretické části diplomové práce je popsána rozpustnost, její klasifikace a ovlivnění rozpustnosti. Dále tato práce zahrnuje informace o naproxenu jako léčiva liberačně hodnoceného v navazujícím experimentu.

Experimentální část se věnuje in vitro uvolňování naproxenu z nanovlákných membrán vytvořených elektrospinningem s ohledem možnosti na využití jejich vrstvení.

U nevrstvených i vrstvených nanovlákných membrán s rozdílnou koncentrací naproxenu (5 %, 15 % a 30 %) dochází do 5 minut k uvolnění od 10% do 90 % léčiva.

Celkově uvolněný podíl naproxenu po 60 minutách činil vždy asi 100 % celkového obsahu léčiva v nanomembráně. U nanovlákných membrán vrstvených za použití glycerolu nebo propylenglykolu jsou časové profily liberace naproxenu analogické jako u nevrstvených.